

פרשת במדבר - חג שבועות

"ונב רחב רשא"

והנה על הפסוק: "ה' מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבות קדש מימינו אשדת למו" רמאנש, ושע ינב לע הלגנו יניס רהמ אבו ה"בקה חרז": (מ"פ א"רד יקרפ) ל"זח סירמוא (ב, גל סירבד) תישארב) 'ריעש רהב ושע בשיו': רמאנש, ושע ינב אלא ריעש ניא, 'ומל ריעשמ חרזו אב יניסמ 'ה רמאיו' לו, ח), אמר להם הקב"ה: מקבלים אתם עליכם את התורה? אמרו לו: ומה כתוב בה? אמר להם: לא תרצח! אמרו לו: אין אנו יכולין לעזוב את הדבר שבירך יצחק את עשו, שאמר לו 'ועל חרבך תחיה' (שם כז, מ).

ומשם חזר (הקב"ה) ונגלה על בני ישמעאל, שנאמר: 'הופיע מהר פארן', ואין פארן אלא בני ישמעאל, שנאמר: 'במדבר פארן' (שם כא, כא), אמר להם הקב"ה: מקבלים אתם את התורה? אמרו לו: ומה כתוב בה? אמר להם: לא תגנוב! אמרו לו: אין אנו יכולין לעזוב את הדבר שעשו אבותינו, שגנובו את יוסף והורידוהו למצרים, שנאמר: 'כי גונב גונבתי מארץ העברים' (שם מ, טו).

משם שלח (הקב"ה) מלאכים לכל אומות העולם, אמר להם: אתם מקבלים עליכם את התורה? אמרו לו: ומה כתיב בה? אמר להם: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני! אמרו לו: אנו רואין שאין אנו יכולין להניח דת אבותינו שעבדו את האלילים, אלא תן תורתך לעמך, שנאמר: 'ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום' (תהלים כט, יא).

ומשם חזר ונגלה על בני ישראל, שנאמר: 'ואתא מרבבות קדש', ואין רבבות אלא ישראל, שנאמר: 'ובנוחה יאמר שובה ה' רבבות אלפי ישראל' (במדבר י, לו), ועימו אלפי שנאן ורכב רבתיים מלאכי קדש, וימינו אוחזת את התורה, שנאמר: 'מימינו אשדת למו'... אמר להם הקב"ה: מקבלים אתם עליכם את התורה? אמרו לו כולם בפה אחד: אנו שומרים את התורה ומוכנים לעשות ולקיים כל הכתוב בה, שנאמר: 'כל אשר ידבר ה' נעשה ונשמע' (שמות כד, ז).

והנה כל המתבונן בדברי חז"ל הנזכרים יראה בברור שכוונת הקב"ה במה שסבב אצל אומות העולם והציע להם את התורה היתה רק כדי לטורדם ולהרחיקם ממנה, שהרי כששאלו אומות העולם את הקב"ה מה כתוב בתורה, השיב הקב"ה לכל אומה דוקא בדבר שקשה עליה ביותר לקיימו. ומגודל חיבתו של הבורא לעם ישראל, היה רצונו שרק לעם ישראל בלבד יהיה חלק בתורתו הקדושה, ולא לשום אומה אחרת.

וכך הפריד הקב"ה את האומות הטמאות מעם ישראל הקדושים ומתורתו הקדושה, ונתייחדו עם ישראל והתורה הקדושה זה עם זה בבחינת: "יהיו לך לבדך ואין לזרים איתך" (משלי ה, יז).

וזוהי בחינת: "הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב" (במדבר כג, ט), והיינו שנטע הקב"ה בעם ישראל כח וטבע מיוחד שגורם ששום אומה ולשון לא יוכלו להתחבר עימהם בחיבור אמיתי, ולעולם עם ישראל יהיו עם אחד יחיד ומיוחד.

וְנִיהַ' נ' תוֹאֵהוּ ה' תוֹאֵה יכ, (תרתוימ קוספבש "נה" תבית הרואכלש פא) "וְנִכְשִׁי דַּדְבַּל עִם הַנִּלְכָּן נֹאמַר: " מְבֻדָּדוֹת, וְאִין לֵהֶן חִיבוֹר עִם שְׂאֵר הָאוֹתִיּוֹת. וְהֵינּוּ כִּי בָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַיְחִידוֹת (אוֹתִיּוֹת שֶׁהַגְּמַטְרִיָּא שֶׁלֵּהֶן הִיא מֵאֶחָד עַד תִּשְׁעִי: א'-ט') לִכְלֹל אוֹת יֵשׁ חִיבוֹר עִם אוֹת אַחֶרֶת לִהְיֶיעַ לְמַסְפָּר עֶשֶׂר (א' עִם ט', ב' עִם ח', ג' עִם ז', ד' עִם ו'), וְרַק הָאוֹת ה' בֻּדְּדָה. וְכִמוּ כֵן בָּאוֹתִיּוֹת שֶׁל הָעֶשְׂרוֹת (אוֹתִיּוֹת שֶׁהַגְּמַטְרִיָּא שֶׁלֵּהֶן הִיא מֵעֶשֶׂר עַד תִּשְׁעִים: י'-צ') לִכְלֹל אוֹת יֵשׁ חִיבוֹר עִם אוֹת אַחֶרֶת לִהְיֶיעַ לְמַסְפָּר מֵאָה (י' עִם צ', כ' עִם פ', ל' עִם ע', מ' עִם ס') וְרַק הָאוֹת נ' בֻּדְּדָה.

וְזֶהוּ: "הֵן עִם לְבַדֵּד יִשְׁכּוּן", שְׁכֵמוֹ שֶׁהָאוֹתִיּוֹת "הֵן" מְבֻדָּדוֹת מִשְׂאֵר הָאוֹתִיּוֹת וְאִין לֵהֶן חִיבוֹר עִימָהֶן, כִּךְ גַּם עִם יִשְׂרָאֵל מְבֻדָּדִים מִשְׂאֵר הָעַמִּים הַטְּמָאִים, וְאִין לֵהֶם שׁוּם צַד שֶׁל חִיבוֹר עִימָהֶם, וְרַק הֵם לְבָדֵם מִיּוֹחָדִים וּמֵאוֹחָדִים עִם הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ וְתוֹרַתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְאִין לְזֵרִים חֶלֶק עִימָהֶם.

וְזֶהוּ עֵיקַר שְׂמִיחָתָנוּ בַּחֲגֵי הַשְּׁבֻעוֹת - חֲגֵי מִתֵּן תוֹרַתָנוּ הַקְּדוּשָׁה, שְׁבִיּוֹם זֶה הַבְּדִילָנוּ ה' מִשְׂאֵר הָעַמִּים הַטְּמָאִים, וְלִקְחָנוּ לִהְיוֹת לוֹ לְעַם יָחִיד וּמִיּוֹחָד, וּמִסֵּר אֶךְ וְרַק לָנוּ אֶת תוֹרַתוֹ הַקְּדוּשָׁה וְהַנְּעִימָה, וְכֹאמְרָנוּ בְּבִרְכּוֹת הַתּוֹרָה: "אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ", וְעַל כֵּךְ יֵשׁ לְשִׂמּוֹחַ שְׂמִיחָה אִין קֶץ.

וּבִזְכוּת שֶׁקִּיבְלוּ עִם יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה נִתְקִימוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת כּוֹלֵם, וְכִמוּ שְׁנֹאמַר: "אֶרֶץ יִרְאֶה וְשִׁקְטָה" (תְּהִלִּים עו, ט) וּפִירְשׁוּ חַז"ל בַּגְּמָרָא (שְׁבֵת פָּת, א) שֶׁבִּתְחִילָה הִיתָה הָאֶרֶץ יִרְאֶה שְׂמָא לֹא יִקְבְּלוּ עִם יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה וְיַחֲזוֹר הָעוֹלָם לִהְיוֹת תְּהוּ וְבוֹהוּ, וְלְבִסּוֹף מִשְׁקִיבְלוּ עִם יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה שִׁקְטָה וְנִרְגְּעָה.

שְׁשִׁי, הֵכֵן דִּרְשׁ רִישׁ לִקְיֵשׁ (בַּגְּמָרָא שֵׁם) עַל מָה שֶׁבִּסּוּיּוֹם מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית נֹאמַר "וְהָיָה עֶרֶב וְהָיָה בֹקֶר יוֹם בֵּה" (אִידִיעָה) שֶׁלֹּא כְּבִשְׂאֵר הַיָּמִים שְׁנֹאמַר בֵּהם "יוֹם אֶחָד", "יוֹם שֵׁנִי" וְכו' (שְׁמִשְׁמַעוּ יוֹם הַשְּׁשִׁי הַיְדוּעַ וּמִפּוֹרְסָם כִּבְר בַּמָּקוֹם אַחֶר, וְהֵינּוּ יוֹם הַשְּׁשִׁי בִּסְיוֹן) ו' בִּסְיוֹן (שְׁבוּ נִתְּנָה הַתּוֹרָה לְעַם יִשְׂרָאֵל. וְכוֹנֶנֶת הַתּוֹרָה הִיא לְלַמְּדָנוּ שֶׁגִּמַּר מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית תְּלוּי בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי שֶׁל מִתֵּן תּוֹרָה - "מִלְּמַד שֶׁהִתְּנָה הַקֶּב"ה עִם מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית וְאֹמַר לֵהֶם: אִם יִשְׂרָאֵל מִקְבָּלִים הַתּוֹרָה אַתֶּם מִתְקַיְּמִין, וְאִם לֹא, אֲנִי מַחֲזִיר אֶתְכֶם לְתוֹהוּ וְבוֹהוּ".

וְלִכֵּן יֵשׁ לְשִׂמּוֹחַ בַּחֲגֵי שְׁבֻעוֹת יוֹתֵר מִכָּל הַחֲגִים כּוֹלֵם, וְכֵן יֵשׁ לְעַנֵּג אֶת חֲגֵי הַשְּׁבֻעוֹת בְּמִינֵי מַטְעָמִים יוֹתֵר מִכָּל הַחֲגִים, וְהַכֹּל לְכַבּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁזִּכְנוּ לְקַבֵּל בְּיוֹם זֶה.

